

[Winnie Russell.]

da også for socialdemokratiets vedkommende. Vi har i dette tilfælde fået lukket for adgang til at udstykke anpartslejligheder, fået udvidet mulighederne for at oprette andelsboligforeninger og fået udvidet mulighederne for beboerdemokrati m. m. På den anden side har vi så også fået en mere liberal adgang til at udstykke i ejerlejligheder efter en lang række kvalitetskrav til den enkelte ejendom og den enkelte lejlighed.

I sådan en situation må man som parti veje fordele og ulemper ved det, som der skal indgås forlig om, op mod hinanden og træffe sin beslutning, og som det fremgår af betænkningen, har vi i socialdemokratiet truffet vores beslutning. Den vil også fremgå, når vi kommer til den afgørende afstemning.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Hr. Wilhjelm stillede et spørgsmål vedrørende de blandede ejendomme. Jeg henviste i første omgang til det cirkulære, der er udsendt i forbindelse med vurderingen og lejeforhøjelserne til brug for huslejenævnene, og jeg havde egentlig regnet med, at det over for hr. Wilhjelm havde været tilstrækkeligt.

Lad mig så gentage det mere firkantet: der er stigninger inden 15. almindelige vurdering. Stigninger efter 15. almindelige vurdering må ikke medregnes i stigninger over for de udlejede lejligheder. Så kan der vist ikke siges mere. I øvrigt henviser jeg til de bemærkninger, der står i det omtalte cirkulære.

Jeg mener, jeg også i boligudvalget ved samråd ikke bare har givet skønnene, men også begrundelserne for disse skøn.

Men der var en anden ting. Hr. Kaj Hansen og hr. Wilhjelm har været inde i en vurdering af, hvordan det ville være gået, hvis vi havde sagt nej. Så havde de øvrige partier, de borgerlige partier, gennemført dette lovforslag uændret eller måske oven i købet med nogle ændringer indføjede af fremskridtspartiet, hvad ved jeg. Og så kunne vi have sagt: hermed er boligforliget brudt. Hvad var så situationen, hr. Wilhjelm? Den var da ganske enkelt den, at vi kunne nedlægge veto, og de øvrige partier kunne nægte at følge dette veto, så var boligforliget brudt, og hvad så? Ja, det eneste, der står tilbage, er en klaring af ejerboligens

forhold. En ligestilling mellem udlejningslejligheder og ejerlejligheder er det, der mangler. Alle de øvrige ting er gennemført. Hvad så? Skulle vi så sammen med hr. Wilhjelm, hr. Kaj Hansen og hr. Henning Philipsen have gennemført ændringer af den bestående lovgivning og ændre den tilbage? Hvor er det flertal? Det er ren demagogi fra de tre ordføreres side.

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Der mangler fortsat en del i ministerens argumentation, for han gør selv opmærksom på her, at socialdemokratiet har haft vetoret i denne sag over for det lovforslag, der er fremsat af de radikale angående ejerlejligheder. Dernæst går ministeren uden videre ud fra, at hvis socialdemokratiet nedlægger et sådant veto, vil de øvrige borgerlige partier alligevel på tværs af dette veto gennemføre denne lov. Det kan vi jo få opklaret med det samme. Vi kan spørge de borgerlige partier, om de ville have gjort sådan. Hvad er det for forlig, man indgår, hvis det er forlig på en sådan måde, at det kun er regeringspartiet, der skal holde dem, mens oppositionen eller de borgerlige partier kan bryde dem, når det passer dem. Den argumentation holder ikke.

Johan Philipsen (V):

Det er en lykke efter min opfattelse, at der ikke er mange, der læser denne debat. Men i anledning af, at boligforliget er inddraget, vil jeg da gerne sige følgende. Under boligforligsforhandlingerne blev spørgsmålet om den uheldige juridiske form, der hedder anpartslejligheder, rejst, og man var enig om, at hvis højesteretsdommen skulle vise, at anpartslejlighederne var lovlige, skulle man søge det problem løst. Det, der sker ved dette forlig, er, at man vælger et bedre juridisk alternativ i stedet for anpartsformen.

Så sker der endvidere det, at man fremmer andelsboligformen, og der sker det, at vi formodentlig ved valget af et bedre alternativ får en beskedent mængde ejerboliger i forhold til det, vi har efter gældende lov, hvor vi ikke har kunnet forhindre udstykningen i anpartslejligheder i at løbe videre.

Må jeg så i anledning af udtalelserne om maksimalpriser på boliger sige følgende. Vi